Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Ballade (eller hvorledes man sætter Problemer til Debat)

Citation: Claussen, Sophus: ”Ballade (eller hvorledes man sætter Problemer til Debat)”, i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen04val-shoot-workid88644.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik

XVIII
Ballade
(eller hvorledes man sætter Problemer til Debat)

Ærværdig Provst Jørgen Skidtmads
og Mikkel Rævetamp
de førte en Strid om Ideen,
saa der stod Røg og Damp.

De holdt en Basseralle,
det var stor Ynk og Ve.
De kunde ej fælde hinanden,
de havde hver sin Idé.

Den store svære Jørgen
var trukken i gejstlig Talar,
og Mikkel sprang omkring ham
og kikked ham ud i sit Glar.

Ej kunde Jørgen med Bibel
den spotske Mikkel slaa
og Mikkel ej Præstekraven
af hellig Jørgen flaa.

Da Jørgen rent blev hellig,
fornægtede Mikkel Gud;
de havde gærne revet
hinandens Øjne ud.

"Se blot den lille Mikkel,
han ta'er saa store Skræv
og gør sig saa meget aandfuld,
han er dog og bliver en Ræv."

234

Hr. Mikkel smilte vittig
til disse grove Klask:
(Hr. Mikkel havde det Fortrin,
at Jørgen var noget dvask.)

"Hvem tænkte vel, at Jørgen,
som alt i Moders Blé
var rigtig en lille Skidtmads,
havde lagt sig efter Idé?"

Og hele Folkehoben,
der stod omkring dem, lo:
"Det er saagu' vist et Par store
Røvere begge to."

Det blev en lang Basseralle.
Jeg tror, de skændtes om Gud,
da Jørgen opløfted Raabet:
"Jeg holder ej Mikkel ud!

"Adskilligt kan man taale -
Frihed for Loke som Tor!
Men ved De ogsaa, hvad Mikkel

fornylig har skrevet om Hær?

"Jeg vil ej drøfte min Gudstro,
mit Haab om et næste Liv,
med én, der som Mikkel forsvarer
at tage sin Næstes Viv.

"Her staar jeg i Embeds Medfør
og siger trøstig: "Vælg
imellem Himlens Naade
og denne Rævebælg!""

235

Saa viste han Mikkel til Satan
ved Ordet og Herrens Kors.
Men Mikkel rakte Fingre:
"Se kun det dumme Hors!"

Da sukkede alle Hr. Jørgens
harmfulde Venner: "Ak ve!"
Men alle Venner af Mikkel
stak voldsomt i at le.

"Den Provstedyd," lo Mikkel,
"den gør mig lidt konfus.
Jeg ved, Provst Skidtmads søger
ret tit et berygtet Hus.

"Jeg ved det fra sikker Kilde.
Min Ven, Doktor Blæresten,
har ogsaa fortalt om en Sygdom,
som volder Provsten Men."

Nu skulde Provst Jørgen svare,
men han fik pludselig ondt.
Han bad sine mange Venner
at vente et lille Sekund.

Hr. Jørgen gik fra Mødet.
- Men stolt i Mine og Blik
traadte Hr. Mikkel for Folket
og skiftede snildt Taktik.

"Man tror Barbariet skrinlagt.
De ser, at det trives vel.
Jeg ved, hvis Provsten turde,
han slog mig gærne ihjæl.

236

"Jeg mødte her i Riget
en Mængde Mænd som ham.
Han praler af Sjæl og Dybde,
men er kun en ussel Pram.

"Jeg spørger: Var der i Verden
mon noget skønt og sandt,
hvis *jeg* skulde vige Pladsen
for denne Elefant?

"Og skal han ustraffet flænge
en Frakke saa fin som min?
Og skal jeg trædes paa Nakken
af dette fede Svin?"

Det sidste Ord blev Hr. Mikkels,
det Ord, som altid er sandt!

Dér stod han med Aandens Vaaben
som eneste Repræsentant.

Det var kun én af de Fejder,
som han og Hr. Jørgen stred.
Gud lade de skønne Skærmydsler
til evig vare ved!